

os Udgifter til Prinsesseudstyr og Bevillingen til de ny Kanoner. Altsaa, vi have paa en Række Punkter foreslaaet og stemt for en hel Række store Besparelser, som vilde stille den finansielle Stilling ganske anderledes i dette Øjeblik end nu, da de Herrer i Flertallet have sejret, da de have sat deres Krav igennem.

Den højtærede Finansminister, hvis Veltalenhed jo ellers er saa klar, hvis Logik er saa skarp, saa rolig og saa kølig, forekommer mig i Gaar baade at have mistet sin Veltalenhed og sin Logik. Han sagde: Ved de Skattelove, som jeg her har Ansvar for, ved dem, som Finansministeren har med at gøre, er der ikke Tale om et Indtægtsstab for Staten af omtrent 2 Mill. Kr., der er jo, siger Ministeren, Tale om en Indtægtsforøgelse af 800,000 Kr.! Ministeren vil altsaa ganske se bort fra det tredie Forslag, der jo ganske vist ikke sorterer under ham, men under Indenrigsministeren, Forslaget om den kommunale Beskatning med et Statstilskud paa 2½ Mill. Kr. Men det gaar dog virkelig ikke, at Ministeren siger: Jeg har ikke noget finansielt Ansvar for de Love, der ikke sortere under mig som Finansminister, jeg har ikke noget finansielt Ansvar for Indenrigsministerens eller Landbrugsministerens Love. Det gaar jo dog ikke! Det er ogsaa imod, hvad den fungerende Landbrugsminister erklærede oppe i Landstinget, idet han der sagde, at Finansministeren havde paataget sig den finansielle Garanti for, at Staten kunde undvære de omtrent 1½ Million Kr., der er Tale om ved Tiendelovens Gennemførelse. Finansministeren lod, ligesom om dette kontante Statstilskud til Kommunerne paa 2½ Mill. Kr. ikke havde noget egentligt med denne Skattereform at gøre. Han sagde: De Herrer Socialdemokrater ville jo ikke stemme imod det, hvor kunne de saa kritisere den finansielle Situation, der fremkommer. — Nej! skulle vi overhovedet have denne Skattereform, maa vi unægtelig have de 2½ Mill. fra Staten til Kommunerne med, thi det er det eneste Punkt, der dog ikke gør Stillingen ganske fortvivlet for Kommunerne; det vilde den ellers blive. Den højtærede Finansminister maa dog vide, at som man nu har formet Lovforslagene, efter at man har accepteret Landstingets Princip om en direkte Afskrivning af Statsskatterne, er dette Statstilskud et integrerende Led i hele Skattereformen, ellers vilde man komme til det, at Kjøbenhavns Kommune vilde faa en ligefrem Indtægtsnedgang, at

Nedsættelsen fra de 3 til de 2 pCt. ligefrem vilde betyde, at man berøvede os nogle hundrede Tusinde om Aaret, skønt vort Underskud i Forvejen er 2 Mill. Kr. Jeg tænker dog, at selv for den ærede Finansminister er dette umuligt endogsaa blot som Tankeeksperiment. Statstilskuddet til Kommunerne er blevet ganske nødvendigt, efter at man har accepteret Landstingets Princip. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Finansminister skulde have undladt at tale om „Helte“ ved denne Lejlighed. Jeg synes, at ved disse Skatteloves Behandling er det overhovedet ikke just dette Ord, man kommer til at tænke paa, jeg vil heller ikke sige, at man kommer til at tænke paa Skræddere, men jeg vil dog sige, at der vist har været mere Skrædderagtighed end Helteagtighed under disse Skatteloves Behandling i Aarenes Løb. Lappeskrædderi har der i hvert Fald været meget af, det kan ikke nægtes, at disse Lovforslag ere et Lapperi af forskellige Principper hentede fra forskellige Sider. Det forekommer mig ikke, at den højtærede Finansminister staar som en tragisk Helt, og jeg vil heller ikke sige som en komisk Helt i denne Sammenhæng, men der forekommer mig at være noget tragikomisk ved hans Holdning. Det er jo nemlig ikke hans Love, han staar her og forsvarer, og derfor er det rimeligvis, at Forsvaret er saa slet, som det er. For det første er det ikke Venstres Tanker, der ligge i disse Love, det sagde den ærede Ordfører tydeligt nok i Gaar. Han sagde: strande de en Gang til, skulle vi rejse Sagen paa en ny Basis, saa komme Venstres Tanker endelig frem. Ja, saa maatte man jo næsten ønske, at de vilde strande, for saa fik man da Venstres Tanker frem. Men jeg er nu bange for, at Venstres Tanker alligevel ikke kom frem. Ganske det samme sagde man i Foraaret 1900, da Skattelovene vare strandede, da blev der sagt af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og ogsaa fra det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), at nu skulde Venstres gamle Tanker komme frem. Saa kom Kommissionen, men det blev bare ikke Venstres Tanker, men Scavenius' Tanker nærmest i Forbindelse med de gamle Reedtz-Thottske Tanker. Dette er ikke Venstres Tanker, men et Gøgeæg, som Agrarerne og Reedtz-Thott have lagt i Venstres Rede, og Gøgeungen er nu vokset op og er bleven større og større og har efterhaanden smidt Venstres egne legitime Børn ud af Reden, først og fremmest Toldreformen. Jeg forstaar